# ORALE ANTICOAGULATIETHERAPIE IN DE HUISARTSENPRAKTIJK: Een behoeftepeiling bij patiënten en collega huisartsen

**Haio:** OPDEKAMP Hanne , KUL
**Promotor:** AVONTS Dirk
**Praktijkopleider:** WILLEMSE Johan

**Context:** De essentie van dit onderzoek is na te gaan of we de huidige aanpak van orale anticoagulatietherapie in de huisartsenpraktijk moeten aanpassen om tegemoet te komen aan de noden van arts en patiënt.

**Onderzoeksvraag:** Hoe kunnen we het huidige beleid optimaliseren ten voordele van arts en patiënt?

**Methode:** Er werd vooreerst een literatuuronderzoek uitgevoerd. Nadien volgde een retrospectief dossieronderzoek in de opleidingspraktijk.Vertrekkende van deze gegevens werd een patiëntenregistratie gedaan. Een deel van deze patiënten werd nadien ondervraagd. Daarnaast werd a.d.h.v. een systematische vragenlijst, verspreid via de wachtpost Turnhout, gepeild naar de mening en het huidige beleid van collega huisartsen.

**Resultaten:** Dossieronderzoek leverde 77 patiënten die gedurende de laatste vijf jaar minstens drie maanden behandeld werden met coumarinederivaten. De voornaamste indicatie is voorkamerfibrillatie. Daarnaast hebben deze patiënten onder anticoagulantia ook tal van comorbiditeiten wat het belang van nauwkeurige opvolging vergroot. Van deze patiënten werden er 36 bevraagd. Slechts twee op drie patiënten denkt te weten wat behandeling met anticoagulantia precies inhoudt en slechts ??n op drie heeft weet van de noodzaak tot extra controles bij ziekte of gebruik van andere medicatie. 14 % van de patiënten heeft een voorkeur voor de klassieke veneuze bloedname, 33% voor de point-of-care meting (POC) en 53 % is neutraal, maar de patiënt is in ieder geval niet bereid een meerkost te betalen. 28 % van de artsen maakt reeds gebruik van een POC toestel in de praktijk. De voornaamste argumenten por POC zijn het onmiddellijke resultaat en het gebruiksgemak. Het belangrijkste argument tegen is de kostprijs. Slechts 5 % van de artsen heeft ??n of meerdere patiënten in de praktijk die reeds aan patiëntzelfcontrole of patiëntzelfmanagement doen.Communicatie van resultaten gebeurt nog het vaakst rechtstreeks tijdens een consult of telefonisch. Er wordt maar in beperkte mate gebruik gemaakt van moderne communicatiemethoden, zoals e-mail of sms-boodschappen. De helft (55 %) van de artsen vindt dat het bepalen van de INR en het aanpassen van medicatie zo nodig, een taak is, die uitsluitend door de huisarts kan worden uitgevoerd, terwijl de andere helft (45 %) ruimte ziet voor de hulp van een verpleegster voor het uitvoeren van de bloedname, maar het beheer van de resultaten blijft in handen van de huisarts.

**Conclusie:** E?n patiënt op drie onder anticoagulantia is onvoldoende op de hoogte van de consequenties van deze behandeling. Er is absoluut ruimte voor verbetering van het huidige beleid. Het ontbreken van enige vorm van terugbetaling in België is voor de POC methode een belangrijke belemmerende factor voor algemeen gebruik en het aanmoedigen van zelfcontrole, want de meeste artsen en patiënten zijn niet bereid een meerkost te betalen. Er zou ook meer samenwerking kunnen uitgebouwd worden tussen de verschillende eerstelijns medewerkers. Dit zou de taak van de huisarts verlichten.